

Kőszegi Mária Anna

Tóparton

Távol a tavon
hattyúnyakú fény,
lágy ölü hullámmal
suhan csak felém.

Magasban fent
aranszínű lég
hangodat hozza
a szélben felém.

Hosszú szálú nádon
simogat, sűg a szél –
puha asszonybőrön
mint erős férfikéz.

Nap melege csókol,
égőn hevít, tüzel,
vágyat lehel feléd
gyengéden, végtelen.

Varga Nóra

Őszi hexameter-gondolatok

Fonnyad a nyár. Pici, mézszínű láng izzik a fán fenn,
árva sorokban a fészkek, bennük golyafióka
nem lakozik. Csupaszon, rőt-tarkán száll a törött ág,
égre legyint. Csak az újbort kóstolgatva csalóka
ősz melegít. A fal égő bíbort öntöz a tájra,
összevegyülve a sóhajtó vágyakkal, elülve
vad sziszegő viharok mélyén. Elnyűtt reverenda:
hol sok a nyűg, a világ kínjától hallgat a lélek.